

Erik Matzen,
Strandgade 84, 2,
1401 – K.

18. januar 2024.

Anmeldelse af bogen "Tamilsagen og udlændingepolitikken 1982-2001", skrevet af cand. mag. Mathias Kobberrød Rasmussen, Syddansk Universitetsforlag 2023.

NY BOG OM TAMILSAGEN

FORSTÅR IKKE TAMILSAGEN

Forfatteren til en ny bog om Tamilsagen Mathias Kobberrød Rasmussen har udført et kæmpe arbejde – pløjet sig igennem bjerge af værker og dokumenter, aviser, TV-udsendelser, gennemlæst oceaner af videnskabelige værker af juridisk, politisk og historisk karakter. Til trods herfor må det siges, at hans bog om Tamilsagen ikke som påstået af forlaget er "tilbundsgående".

Bogen mangler en påpegning af, hvad Tamilsagen er i sin kerne, når alt det udvortes om de tamilske familiesammenføringer er skrælet fra. Fortælle os om den egentlige årsag til, at den sag overhovedet opstod i andet halvår af 1987. Den egentlige drivkraft af begivenhederne, der udspillede sig helt frem til 14. og 25. januar 1993.

Det centrale spørgsmål i sagen har for de allerfleste været: Hvorfor gjorde Erik Ninn-Hansen det? Beordrede Justitsministeriets og Direktoratet for Udlændinges embedsfolk, vores fremmeste jurister, endda med førstekaraktter fra universiteterne, til at begå lovovertrædelser, som alle flygtninge-jurister dengang godt var klar over ville blive konsekvensen, når der var gået nogle måneder? Beordrede dem til at indføre et reelt stop for tilladelse til tamilske familiesammenføringer, som tamilerne ellers i loven havde et retskrav på at få bevilget.

Meget få personer har gennem årene kunnet trænge ind i dette kæmpe materiale i Tamilsagen og nå frem til det rigtige svar på det stillede spørgsmål.

En af de få er daværende chef for flygtningekontoret (2. kontor) i Justitsministeriet, Johan Reimann. Under hans mange afhøringer i Undersøgelsesretten i Tamilsagen sagde han bl.a.: "Ninn var blevet marginaliseret i 1988 og brugte flygtninge til at genvinde indflydelse".

At forfatteren Mathias Kobberrød Rasmussen ikke har kunnet besvare spørgsmålet overbevisende, skal han ikke kritiseres for. Han er nærmest lovligt undskyldt. Født i 1987 har han ikke af naturlige grunde kunnet tale med Tamilsagens vidner, mens sagen stod på i undersøgelsesretten og efterfølgende i Rigsretten.

Mathias Kobberrød Rasmussen skriver i sin konklusion på sagen, at Erik Ninn-Hansens "adfærd ikke kan forklares ud fra strengt rationelle (politiske) bevæggrunde og motivanalyser, men må også læne sig op ad personlighedspsykologiske forhold". At hans drivkraft var "bemærkelsesværdigt kortsigtet og umiddelbart irrationel".

Jeg er slet ikke enig. Ninn's handlinger i Tamilsagen var meget rationelle set ud fra hans politiske prioriteringer, og Ninn opnåede det, som han stræbte efter: statsminister Poul Schlüters og hans VK-regerings fald 25. januar 1993. Ninn's strategi var langsigtet, og han fik fuld gevinst. At han så ødelagde sit

gode navn og rygte, og satte hans konservative parti markant bagud i forhold til andre partier, var en omkostning, han så i øjnene og accepterede. Han havde dog ikke indregnet, at Dronning Margrethe tog hans ordener fra ham, da Rigsrettens fældende dom med stemmerne 15-5 kom i 1995.

Det er ikke altid muligt fra et kontor på universitet eller hos de højere læreanstalter at analysere eller læse sig frem til kernen i de ofte dybt betændte politiske kriser på Slotsholmen. Efter 32 år som politisk-økonomisk journalist på Borgen kan jeg med sindsro sige, at det kræver konstant hårdt arbejde og en daglig tilstedeværelse på Borgen og Slotsholmen for at kunne trænge ind i det politiske spil. Det gælder især, når man har med en sofistikeret spiller som Erik Ninn-Hansen, der ofte dygtigt spillede fordækt og kunne tænke sin politiske strategi flere faser frem, at gøre.

For at trænge ind i kernen af en sag skal man ikke blot dagligt tale med ministre og politikere, men også med deres medlemssekretærer og alle de andre personalegrupper i Folketinget, i ministerier og styrelser, partiernes sekretariater, interesseorganisationernes folk, deltage i partiernes lands- og årsmøder i weekenderne, tale med journalister fra andre medier på Borgens gange og kontorer. De fleste af journalistens samtaler er dybt fortrolige og skal ikke citeres. Læs og hør alt muligt – ministersvar, lovparagraffer, redegørelser, vurderinger og skøn fra nær og fjern, aviser, magasiner, bøger.

Brug sin viden, logiske og kritiske sans, fantasi og intuition.

Kort og godt, prøv at blive så klog som muligt på den politiske proces.

Selvom Ninn ofte sagde èt til skriveblokken, var hans virkelige hensigt ofte en helt anden. Her går bogens forfatter helt galt i byen. F.eks. når han skriver, at det kan undre (s.74), at Schlüters firkløver-regering i valgkampen 1987 ikke brugte flygtninge- og udlændingspørgsmålet til at vinde stemmer.

Forklaringen på hvorfor det ikke skete er både ligetil og rationel. Schlüters regeringer var i alle årene helt afhængige af de radikale, og havde regeringspartierne lagt en fremmedfjendsk strategi i valgkampen, ville det lægge gift for samarbejdet netop med de radikale. Derfor skete det ikke. Og det var derfor, at Ninn netop udvalgte de tamilske familiesammenføringer som sit middel til at ødelægge det meget tætte samarbejdet med de radikale under Schlüter.

Forfatteren skriver (s. 73), at udtalelser fra Socialdemokratiets formand Anker Jørgensen om flygtninge under valgkampen 1987 vakte opsigt i regeringen, særligt hos Ninn-Hansen. Men Mathias Kobberrød Rasmussen ser ikke noget dybere i denne hændelse.

Sagen var, at Berlingske Tidendes Christiansborg-journalist Susanne Hegelund mødte op til et vælgermøde på Frederiksberg lørdagen før folketingsvalget (valg 8. september 1987) og stillede spørgsmål til Anker om flygtninge, et tema, der havde været helt fraværende i de store partiers valgkamp. Derpå blev hans udtalelser via partiernes pressetjenester bragt videre til Danmarks Radios TV-journalister Bent Stuckert og Poul Smidt, der i Socialdemokratiets præsentationsprogram om aften kl. 19,45 skulle stille spørgsmål til Anker Jørgensen bl.a. om partiets flygtningepolitik.

Ankers TV-udtalelser blev straks brugt af Ninn til at udsende en konservativ pressemeddelelse, samme aften kl. 21,20. Heri meddelte Ninn, at Ankers udtalelser bl.a. om familiesammenføring ville han gerne forhandle med Socialdemokratiet om.

Anker har næppe sagt noget overhovedet om familiesammenføring den aften i TV, da det er så specielt et ord i 1987, som Anker nok ikke var inde i. Men Ninn skulle bruge ordet "familiesammenføring" til det, han havde i sinde, stop for tamilske familiesammenføringer, som Ninn beordrede senere i september 1987.

Af Ankers valgmøde-udtalelser den lørdag formiddag på Frederiksberg er der ingen udsagn om familiesammenføring i de trykte referater i søndagsaviserne fra Berlingske Tidende, Ekstra Bladet eller Jyllands-Posten.

På min hjemmeside, erikmatzen.dk, artikel 11, med overskriften "DERFOR BEGIK ERIK NINN-HANSEN BEVIDST LOVBRUD I TAMILSAGEN" tilbydes læseren en mere detaljeret gennemgang af Erik Ninn-Hansens gerninger og hensigt i Tamil-sagen.